

Vengblekka Nidaros

Båtlaget Nidaros informasjonsblad

Org.nr: 983 204 538   Bankkonto: 0540 08 66785
Adresse: Fosenkaia, skur 40D, 7010 Trondheim

10. årgang - Nr. 3 - sept 2006

<http://nidaros.batlag.no/>

**OBS ny dato:
Oppsett er flyttet til 7-8 oktober**

**Seglsykurs helga 11-12 november
med Vegard Rye Carlsen
på Fosen Folkehøgskole**

O`hoi!

Så er plutselig høsten her og Nidaros skal snart ta farvel med Fosenkaia for å flytte inn i vinterhiet på Stadsbygd.

Bli med på høstens vakrestedugnad!

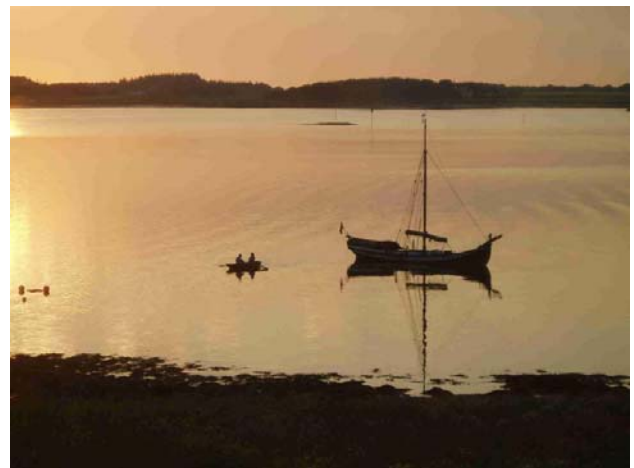
Oppsett av Nidaros

Lørdag 7. oktober blir det oppsett av båten. Dette er en uke senere enn planlagt, på grunn av utleie til Fosen folkehøgskole. Til gjengjeld får vi ekstra hjelp. Det kan komme godt med, siden Braute ikke skal ligge i Stadsbygd denne vinteren.

Opplegget blir omtrent som vanlig, men en viktig forskjell. Folkehøgskole-gjengen kommer til Stadsbygd med Nidaros ca kl 14 og seiler da rett inn i støa. Da er en ekstra høy flo litt etter toppen. Vi drar båten så langt opp vi kommer og tømmer den der, før vi bærer den inn når sjøen har falt. Muligens får vi traktorhjelp til dette.

Uansett, det er viktig at flest mulig Nidaros-folk blir med, slik at vi klarer å berge båt til vinters. Fremfor alt ser vi fram til en trivelig lørdag (og søndag) ved Prestelva med litt arbeid og mye sosialt. Ta med tørrmat til lunsj, så satser vi på felles middag til slutt. Overnatting for de som kan, det er litt å gjøre på søndag også.

Oppmøte på Fosenkaia for felles transport kl 1045. Ferjeavgang med Nidaros-kort kl 1120. Påmelding til Stein Arne (95198678) eller Frode (92633930).

STORSEILET har hvilt en hel fin sommer men nå kommer vi i gang igjen i syklubben og møtes på **Skuret lørdag 23.september kl. 10**.

Vi skal fortsette å sy på søftholdene og innbrettene og hilser også nye interesserte seglsyere velkommen.

Meld gjerne fra om DU vil være med til Øyvinn Sæther: oyvin.sather@ntnu.no, tel 95245290

Seglsyingskurs del II med Vegard Rye Carlsen helga 11-12 november.

Mer info om kurset kommer per e-mail men det er bare å melde seg på allerede til Christine Seyferth: tineseyferth@hotmail.com, tel. 90072558

Båtlaget dekker utgiftene med kurset.

Seilkurs på Brekstad med Lena Børjesson og stiv kuling i kasta.

Temmelig spent pakket jeg sekken og tok meg ned til Pirterminalen i Trondheim for å sette kursen mot Brekstad og delta på seilkurs i råseglbåt. Ikke mye seilerfaring, ingen kjente i miljøet. Jeg hadde ingen ting å frykte, det var bare trivelig folk om bord som alle ønsket en nykomling velkommen.

Det var meldt stiv kuling, 15 sekundmeter, både lørdag og søndag. Værmeldingen stemte og jeg var ikke alene om å flytte inn i oljehyret. Vi var ni stykker i ull og regnklær fra topp til tå klare som egg for å kaste oss ut i bølgene.

Lørdag morgen under en langvarig frokost diskuterte vi hva vi skulle gjøre, kartla kompetanse og seilerfaring til deltagerne, og den var varierende. Noen hadde seilt i mange år, noen hadde akkurat begynt. Vi ble enige om å gå ut på fjorden, men ikke langt. Mye og ustabil vind ble en utfordring og vi lærte å ta kuvendinger. Det som var flott var å se hvor fint båten gikk i den urolige sjøen og hvor trygg man blir når det er en god leder om bord. Lena snakket og vurderte situasjonen før vi gikk ut, lærte oss verdien av å ha en plan B, en plan C, D og om ikke det går, hva man gjør da! Vi lærte også hvor fort det kan gå å "ta i hop".

Etter en heller ruskete og kald ettermiddag på sjøen ble vi hentet i buss og kjørt til Uthaug hvor vi ble tatt imot av ildsjeler i Kjeungskjær Kystlag som konger. Man skulle tro vi hadde seilt i sju lange og sju breie, for der var det køyesenger til nesten alle, vedovn med fyr så vi kunne tørke klær. Da vi hadde spist oss mette på ferske reker og dets tilbehør kom hovedretten som var fiskesuppe etterfulgt av kaffe og gulrotkake! Vi fikk også en fin forelesning om Guldteigbryggas historie, det

var en sterk historie, og ganske ubegripelig at så mange mennesker hadde bodd på brygga under andre verdenskrig, og hatt det så tungt. Men allikevel, vi sov godt den natten. Ny dag og nye kuvendinger, og "mann over bord"-øvelse. Vi rullerte i båten så alle fikk prøve ulike oppgaver. Det var gøy gøy gøy. Vi fikk også følge av Lillemor ute på bølgene. Vi var på sjøen lenge, bestemte oss for å dra tilbake til Uthaug. Selv om det kanskje ikke var det mest sporty alternativet var det deilig å være under tak og ligge i en seng. Middagen var ferdig i ellevetiden, etterpå var det tid for litt teorikurs.

Mandag var det oppbruddstemning, noen fant veien hjem i bil, andre måtte vente på hurtigbåten. En liten delegasjon tok Nidaros med til Trondheim. Det var en fin seilas, sol og vi gikk stort sett på slør, så vi stod til slutt i bare ullundertøy og glisa fra øre til øre.

Etter at vi hadde tatt stagvendinger og kuvendinger, spist lunsj og vinket farvel til Lena som mønstret av på Kvithyll satte vi kursen for alvor mot Trondheim. Men etter kort tid møtte vi på Braute som ikke hadde kommet seg ut fjorden som planen var, og som vi derfor ikke hadde møtt før. Vi målte krefter og tok noen slag, det var kjempegøy å samsegle den lille biten. Vi frakta godisbåten til havn, gikk for motor den siste biten da vinden etter hysterisk tilstedeværelse hele helgen sviktet og brua sa 18:00. Vi rakk det.

Det var bare å rydde båten og komme seg hjem og pleie såre muskler og ømme knær, om to dager var det onsdagsseiling!

Vigdis Haugtrø

Kurs i råseiling for jenter (eksklusivt kurs for råseilerjenter)

Hva skjer ombord i Nidaros når den fylles med jenter som har lyst å lære råseiling? Hvorfor skal en holde kurs eksklusivt for jenter? En helt enkel grunn er at jenter trenger en ekstra puff for å komme seg ombord (eller kanskje ikke i Nidaros?). En litt mer kjønnskomplisert grunn er en del usynlige mekanismer som gjør at hårete mannfolk tar litt mer plass i (hammel) rommet når de er ombord. Hvis en ser litt enkelt på verden slår disse mekanismene ut i at jenter snakker lavere og tar mindre initiativ fordi de tror gutta er sterk, smart og kan dette bedre. Så derfor: Seilkurs kun for jenter.

Det var en vakker morgen, vakker nok til å dempe alle nybegynnernerver. Deltakerne hadde ulik erfaring men like stor entusiasme for å prøve. Litt tørr teori om sikkerhet, plassering og knuter gikk sannsynligvis rett inn og rett ut igjen. Den beste læringsstrategien er nok praktisk øving kombinert med snakk snakk snakk (tørrterping i friluft). Ute på fjorden fikk vi organisert og plassert oss. En halskar, en skottkar, en skautkar, en midtromsman og en rormann. Pluss høvedsmann og bestmann. Lett å slappe av og føle at en er på riktig plass i livet

når en blir plassert inn i slike maskuline rammer. Seilet kom kontant opp på ”..pass på no vett vi”. Litt slapt hang det der og lurte på hvordan det skulle vri seg. Kanskje dette var mannegudenes endelige hevn over kvinnfolk på sjøen? Det gikk trått framover og vinden stilna fra litt til ingenting. Men stemninga var fortsatt bra og læringskurven høy.

Til slutt måtte jentene på med motoren og ut for å lete etter mer vind. Litt opp og ned og på og av. Hiv og hal, heis og bytting mellom manneposisjoner. En veldig realistisk mann-over-bord-øving utført med motorstopp og krav til åreføring og raske åreløftemusklene blei gjennomført. Erfaring fra denne øvelsen var at åreføring er teknisk krevende og må jobbes inn i kroppen. Som kvinnelig høvedsmann står jeg hardt på at alt alle bevegelser ombord handler mye mye om teknikk og lite lite om rå muskelkraft. Men sjølsagt kan rå muskelkraft *nesten* kompensere for dårlig teknikk og lite kroppsbevegelseskunnskap.

Lite vind gjorde at vi gjennomførte en øvelse som kan kalles *få-båten-så-nært-som-mulig-dit-du-vil-med-motor*. En lur ting å gjøre før en for eksempel skal legge til med en stor langkjølt båt som Nidaros til kai. Her er det nok litt å hente, men slett ikke umulig. På grunn av at vindguden gav oss heimfararvind på slutten av dagen (vi hadde kanskje overbevist han at jenter kan?), blei motor-øvelse avblåst og seilet heist atter en gang.

Konklusjonen er at stemningen og multelikøren smakte godt og frister både ledere og deltakere til oppfølging. Del to blir kurs i råsegling eksklusivt for jenter, det vil si full fart med ripa under vann og whisky i kartkista. Det er vi klare for!

Ingunn Limstrand

Sommerseilas 2006 – del I

Det er fredag ettermiddag helt i slutten av juni, sola steiker og vinden er spak. Folk er på veg hjem fra jobb. Berit og jeg er i båten og gjør de siste forberedelsene før årets langtur. Der kommer Eivind, munter og blid, og klar til å mønstre på. Vi kaster loss i femtida, og setter

kursen utover fjorden. Fjorden er blank og vindstille, så motoren må i gang å jobbe. Høvedsmannen blir fort sulten, så her er det bare å sette i gang med middagen. Det er ikke noe å si på menyen; Entrécôtes, sjalottlauk, broccoli, poteter og bearnaise. Mannskapet har det bra, og etter middag blir det basselaging på framdekket. Vinden tar til å blåse, men akk den er rett i mot. Vi som har tenkt oss på pub på Brekstad i kveld, tar ikke til å krysse, men fortsetter å la motoren arbeide trofast utover mot havet. Det er tydeligvis stor utfart denne kvelden av store og små lystfartøyer. Halv ti er det fullt i gjestehavna på Brekstad, så vi legger oss likeså godt inn på en av havnas faste plasser, selv om en av de innfødte skuler litt stygt på oss.

På pub'en har Berit og Eivind spilt irsk musikk sammen med resten av Finnegans Fake, så dit må vi bare for å hilse på. Der er det rolig stemning såpass tidlig på kvelden, så vi tusler ned i båten etter en øl, og tar en ankerøl i vengen i stedet. Her er det også rolig, så mannskap og høvedsmann tørner tidlig inn.

Lørdagen opprinner like blank og fin som fredagen, så det er bare å kaste loss og ro ut havna i fin stil. Eivind får sin første introduksjon i kunsten å ro stor båt, men utenfor moloen er det slutt på roingen og vi tøffer vestover på stø kurs mot Smellingen. Vi inntar hvilestilling, Eivind kommuniserer aktivt på sms med noen, Berit leser og jeg styrer så godt jeg kan mens jeg klimprer litt på vengigitar. Ute ved Garten kjenner vi en svak bris fra NNV, og vi er ikke sene med å heise segl. Kryssing mellom Smellingen, Tyvholmen og Storfosna i motstrøm er imidlertid ikke særlig effektivt, så etter å ha ligget på samme område i en time eller to, gir vi opp seglingen og starter

motoren igjen. Finnegans Fake skal jo ha konsert på Uthaug i kveld, så vi må videre. Med en ekte nordlending om bord, tror vi det skal bli en enkel sak å få fisk, så vi legger kursen ut mellom noen grunner og prøver lykken. Men den gang ei, ikke annet enn noe sjøgras å få! Vi segler i stedet inn til Uthaug og legger oss på innsida av gjestebrygga siden vinden står rett inn i havna. Heldigvis stikker en av stedets store campingcruisere ut på langtur, så vi flytter oss til en bås som er stor nok for oss.

Guldteigbrygga er et flott sted som Kjeungen kystlag har og tar vare på. Resten av bandet Dag og Kirsti pluss Dags barn, Julie og Johannes er allerede kommet pr. bil, og det er rigget opp til spilling i brygga. Kvelden er fin og det er stor interesse for å ta en liten runde basse før konserten. Iveren er stor, og det er vanskelig å avslutte når konserten skal begynne.

Søndag er det hurtigrutas dag, og vi skal ut til Kjeungskjæret med Kjeungen kystlag og masse passasjerer som også vil dit ut i det strålende været. Med over tyve folk om bord, og flere som er skrøpelige til bens, blir det uråd å segle. Vel ute på fyret, spiller Finnegans Fake opp til stor glede for alle der ute, svetten siler og varmen er nesten i meste laget for musikerne, men etter flere timer kommer hurtigruta og vinden fra havet omtrent samtidig. Alle vinker og jubler til hurtigruta, og besetningen om bord vifter med hvite laken til oss på fyret. Vi får med oss Siv fra Braute om bord, (hun har slått seg ned på Ørlandet og er aktiv i Kjeungen) og kaster loss så fort vi kan før vinden spakner igjen. Fin seilas med slakke skjøter og kurs for Storfosna hvor vi skal komplettere mannskapet med Johanna (som Eivind har hyret på pr. sms) og Audun og Runa. Vi får låne huset til Erling, Gunnar og Ellen i Oksbåsen inne i vågen på Storfosna. Barna finner TV'n og de voksne finner kjøkkenet. Stor og saftig middag lages før det nye mannskapet ankommer og Siv returnerer til Ørlandet. Midnattspadling med stedets kajaker er en flott opplevelse før vi tørner i køya.

Mandag morgen er det tungt å få opp befolkningen som har overnattet i hus på Oksbåsen, men mannskapet om bord er raskt våkne etter et forfriskende morgenbad. Vi ror

over til havna i motvind, drar på butikken for å handle over evne og bunkrer diesel. Før vi kan kaste loss, må vi ta et par tre runder med basse i regn. Ute i leia stilner det helt og vi legger oss ut mot der måkene er for å fiske småsei, - og det får vi! Vi vil til Hitra og tøffer av gårde i totalt vindstille. Etter noen timers gange er vi gjennom Knarrlagsund, men bestemmer oss for Hopsjøen som ligger enda noen timer unna. Seien blir til deilig middag, som inntas underveis, mens tyskerne står som noen hattifnatter i båtene sine og fisker rundt omkring. Hopsjøbrygga er en kulturinstitusjon med gammelbåter og god plass til de sjøfarende. Det er mandag og tidlig stengt på kafeen, men vi inntar scenen og tar dessert med ankerdram under tak.

Tirsdag opprinner atter blank og fin og vi fortsetter vestover gjennom sundet til vi finner en åpning ut mot Frøysjøen. En litt kjapp kutting av et nes fører oss nesten på land hvis ikke Audun roper ut til styrmannen ”at her var det fryktelig grunt”! Det er en lett bris fra vest som vi kan seile på for å komme oss til Sistranda på Frøya hvor Johanna og Eivind skal mønstre av. Vinden dreier gradvis over mot nord og nordøst slik at vi etter hvert får den rett imot, men vi krysser iherdig mellom holmer og skjær, og høvedsmannen bruker pollenallergiutslagene til å bestemme når vi skal vende. Vi rekker inn til Sistranda akkurat i tide, sender Eivind og Johanna tilbake til byen, spiser middag på stedets restaurant, spiller et par – ti ettermiddagsbasse-runder og krysser over sundet til Lammøyvågen hvor vi ankrer opp og går i land for å se solnedgangen i havet.

Onsdag får Audun være høvedsmann, og han tar oss trygt ut gjennom sundene, med innlagt badepause mot Mausundvær og Sula. Her er Monica ankommet, og vi feirer anledningen med rekekveld på restauranthuset og spilling på Terna Pub.

Torsdag må Dag og barna tidlig opp for å rekke hurtigbåten tilbake til byen. Da er det bare fire av oss igjen, og vi setter kursen tilbake til Mausund for å bunkre mer diesel (det finnes ikke diesel-pumpe på Sula etter at anlegget på andre sida av sundet brant ned! De tilbyr oss fyringsolje fra Coop'en, men vi takker høflig

nei). Utenfor Mausund møter vi den beryktede ferja, men en rask unnamanøver gjør at den ikke klarer å kjøre oss i senk!

Etter en is og noen runder basse, siger vi videre utover mot Froan i to knops fart og diskuterer graden av avdrift som følge av Golfstrømmen. Vel ute ved øyene får vi et annet tema: Er det lov å gå på land her? Det står fullt av skilt om fredning, og herrene mener det er best å respektere disse. Vi finner en ”havn” hvor høvedsmannen har vært før, men ser fort at den ikke er tilrådelig lenger når vinden står rett inn der. Nordvestsiden av Sauøya har en fin bukt som har plass nok til at vi kan ligge på svai. Etter mye bal med stokkankeret, kan vi endelig nyte dagens ankerdram og diskutere videre på temaet naturvern og fredning. Nordlendingen blant oss, nevner ikke navn, synes selvsagt at naturvern er noe tull som sørtingen har funnet på.

Fredag kl:16:15 skal båten være klar til overtagelse av de som skal til stevnet i Stokksund, men vi har god tid og krysser oss utover i en fin lett bris fra nord, fisker og observerer grunnstøtt spermhval før vi slakker på skjøtene og siger så sakte som vi kan inn mot havna på Sauøya kl:16:00. Hektisk rydding og lemping av bagasje før vaktskifte og Nidaros stevner ut på Frohavet for full maskin. Vi er ved etappens endelige mål, men føler oss litt nakne og alene uten Nidaros som skulle ligge her og kaste glans over Sauøyafestivalen; Vestafor virkeligheta.

Øyvin Sæther

Sommerseglass - del II

Mannskapslista hadde krympa litt men vi var 5 stk som mønstra på: Frode Frydenlund, Torstein og Elisabeth Haugen og dekksguttene Trond Flaarønning og Borgard Lilleaas. Båten hadde tålt bra de 2 stille ukene i Kuringen og ingen havneleie skulle dem ha heller - 3*3 hurra for Åfjordsbåten Kystlag! Vi fant tonen der og skeiet ut med kystlagets rekeaften. På Bessaker neste dag fikk vi bekreftet hvor viktig tyske turister er for kystfolket. Dårlig fiske kombinert med søndagsstengte butikker skapte en kritisk situasjon, men våre venner kom til unnsetning. Et forsiktig forsøk på å kjøpe litt fisk av turistene resulterte i de lekreste fileter helt tollfritt og gratis - Wunderbaumschön! Men å skaffe usle begrodde lokale poteter fra de gode nordmenn var ikke like enkelt – så Norge - Tyskland 0-5!

”Navigare necesse est” – sa Pompeius for 2000 år siden og det blei ikke motbevist på Folla. Hopetall av røde firkanter på kartet og El Navigafrode fant etterhvert fram til losskissene i ”Den Norske Los”. Kursen gikk østover gjennom Flatanger og selvsikkerheten steg i takt med zigzag kjøringen. Ei natt på Lauvsnes og dagen etter satte vi kursen nordover igjen. Over Folla fikk vi seglvind, vi segla kjekt inn mot Abelvær for der hadde vi kjentfolk. Der havna vi oppi en fest og høgdepunktet for gutta var nok nattlig krabbejakt med hagerive – full stamp på en halvtime! Dagen derpå fikk vi med våre venner på en nydelig tur til Sør-Gjæslingan.

Neste dag sikta vi nordover igjen, gjennom Nærøysundet til Risvær. Perfekt uthavn der vi idyllsløvte oss et lite døgn i varmen og

fornemmet et fordums trafikknutepunkt. Leka blei nordligste og neste stopp - ørneliv og gravhauger der - så nært kom vi altså Helgeland! Sørøver igjen til Rørvik – ja den uka gikk fort!

Frode Frydenlund

Havnesaken

Som tidligere nevnt, blir Skansenløpet stengt i høst og frem til våren 2008. Styret har undersøkt forskjellige muligheter for å finne en annen båt plass, det har kommet noen tips men per dags dato ser det ut at vi har 3 alternativer: Alt A :vi har hatt jevnlig kontakt med havnesjefen Sigurd Kleiven i Trondheim Havn, kanskje det blir laget flere båt plasser ved piren i det bassenget hvor Hurtigbåtene legger fra Alt B : Malvik båtforening eller Børse Båtforening, det har vært vanskelig å komme til ansvarlig person, Veivesenet hadde visstnok interesse for å lage båt plasser i Malvik, vi prøver å komme i direkte kontakt med Veivesenet.

Alt C : Sandbakken på Stadsbygd, hadde vært en god løsning i forhold til tilsyn. Vi må kanskje da forandre litt på bruksmåten, dvs. mindre onsdagsseglasser og mer seglass i helgene.

Styret jobber videre med saken, og er svært interessert i forslag og tips til evt. løsninger.

Styret:

Ingunn Limstrand, medlem

adresse: Nøst, 7100 Rissa

telefon: 91577096 (mob)

epost: ingunn.limstrand@norkart.no

Frode Frydenlund, kasserer

adresse: Sjøvegen 21, 7053 Ranheim

telefon: 73914405 (p), 73593181 (a)

epost: frode.frydenlund@sintef.no

Carsten Elfenbein, båtansvarlig

adresse: Stuttvegen 4, 7053 Ranheim

telefon: 73902463 (p), 90967751 (mob)

epost: elfenbei@online.no

Stein Arne Sæther, leder

adresse: Jonsvannsveien 3, 7016 Trondheim

telefon: 73940506 (p), 95198678 (mob)

epost: stein.arne.sether@adresseavisen.no

Christine Seyferth, sekretær

adresse: Sigurd Bergs allé 7, 7043 Trondheim

telefon: 73518583 (p), 90072558 (mob)

epost: tineseyferth@hotmail.com